

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

303

Θωρείς εκείνο τό βουνό
πώς σείεται πώς καπνίζει
δέν είν' φωτιά, δέν είν' καπνός
ἀγάπη τριγυρίζει.

334

Ένα πουλάκι είχα κι' έγω
στού έρωτα την τάξη
και τώρα τούδωσα καιρό
κι' άέρα νά πετάξη.

335

Πουλάκι μου πού μ' έτρεφες
μέ τόν κελαϊσμό σου
και τώρα πώς νά τόν δεχτώ
τόν άπεχωρισμό σου.

336

Μελαχροινό μου πρόσωπο
μέ την έληνά στή μούρη
είναι τά γενάτα μου πού τρώς
δέν είναι καναβούρι.

337

Έγώ 'λεγα μέ λόγου σου
πολλές φωτιές νά σβύσω
και σ' έκαίω κι' έριζες
σαν τά μαλλιά σου πίσω.

338

Κλαίνε τά δέντρα γιά νερό
και τά πουλιά γιά άέρα
κλαίνε και τά ματάκια μου
γιά σένα νύχτα-μέρα.

339

Χριστέ και νάταν βολετό
νά τ'όπισα τό δάκρυ
δεμένο νά σου τ'όστερνα
στού μαντηλιού την άκρη.

(Λαογραφική συλλογή του «Κυθηραϊκού Τύπου»)

ΒΟΥΚΟΛΙΚΟ

Άπόντας πήγαινε' ο βοσκός
τά πρόβατα ν' άρμέξη
νά τονε κι' μερσε-Τζανής
στην πόρτα νά διαλέξη.

Έμπα Νικόλα διάλεξε
μά ξέχως τά μεγάλα
κι' όλα τά μερτοκότυλα
πού βγάζουνε τό γάλα.

Σ. Σ. Τό άνωτέρω πιθανόν
τ'ών άρχων κατά την γαλλικήν
θήρων, παρελθόντος αϊώνος.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Είς τό προηγούμενον φύλλον
μας άνεγράψαμεν πληροφορίαν
έξ άρμοδίας πηγής, καθ' ήν έκ-
τελούμενων τών νέων έργων ό-
λοποιίας της νήσου, θέλουν γίνε-
ιν «ένδεχομένως» άσφαλοεπα-
λειψείς είς άσφαλοεστρωμένους
δρόμους διά την συντήρησιν αυ-
τών.

Και ήμείς οί άφελείς ένομιζα-
μεν ότι ή συντήρησις έκτελεσθέν-
των έργων, έπρεπε νά προηγηί-
ται της έναρξενος νέων.

Μας ύπεβλήθησαν παράπονα
διά την έγκατάλειψιν είς την ό-
δον περιήλθεν τό οίκημα της
«Άγοράς» είς Χώραν.

Έπί έτη δέν έγινεν έπισκευή,
άσπασμα και καθαρισμός, ένψ
οί κάτοικοι πληρώνουν διά την
καθαριότητα της πόλεως. Τό αυ-
τό συμβαίνει και μέ τας λοιπάς
όδους πλην της κεντρικής.

Παρακαλούμεν όθεν τούς άρ-
μοδίους, όπως έπιληφθούν του
ζητήματος.

Άξιόπαινος ή δημιουργική δρα-
στηριότης του «Κυνηγετικού Συν-
δέσμου Ποταμού Κυθήρων», Έ-
χει όμως νά διανύση άκόμη με-
γάλην απόστασιν. Έναγωνίως
ανάμενον άποτελεσματικά μέ-
τρα καταπολεμήσεως τών συγ-
χρόνων δολοφονικών μεθόδων
πού ρημάζουν τόν λαόν. Είνα
δολοφονικά, διότι καθλώνουν
και δεσμεύουν τό δύστυχον ζώ-
ον, άποκλείοντα την χρήσιν του
μοναδικού όπλου σωτηρίας του,
την φυγήν. Τοιούτοτρόπως καθί-
σταται εύκολωτάτη λεία του
νταή, στεριανού ψαροτουφεκά
και άλλων όμοίων του.

Άπό πολλού έκκρεμούν προ-
φορικά αίτήσεις προς άμφότερα
τά κυνηγετικά σώματά μας διά
την έγκατάστασιν άγρίων κου-
νελιών είς την νήσον, προς σω-
τηρίαν κατ' άρχήν του λαού.

Ούτε είς την «Ιον πού ένδημούν,
ούτε είς την Σύρον πού μετεφέ-
ρθησαν, ούτε και είς άλλα νησιά
δέν άπετέλεσαν κίνδυνον διά την
γεωργικήν παραγωγήν, ως άστο-
χως διαδίδεται από άδεις. Πού
όφείλεται λοιπόν ή καθυστέρησις
λήψεως του. Έντως άναγκάσιον
μέτρου, πού μεγάλως θά ώφελή,

Δέν είναι μόνον ή μετανάστευ-
σις πού άποξενώνει τόν κόσμον.
Έχθρότης και φίλια ξεκινούν από
την καρδίαν και όχι την σκέσιν.
Ίδού τί λέγει ό ποιητής Στέλιος
Γεράνης.

Έλεγα νά φύγω έλεγα νά βγω
άπ' τόν κύκλο τούτου πού μέ πε-
ριζώνει.

Μά υπάρχει έδώθε τόση ξενητιά
πού ή καρδιά παγώνει.

Έτσι θά τυλίξω την ύγρη σιωπή
κάτω άπ' τό παλτό μου.
Κάι χωρίς σιλιάλα πόζες και
ντροπή
θά μεταναστεύσω πιά στόν έαυ-
τό μου:

Κατά την άναγραφήν της εί-
δήσεως είς τό προηγούμενον
φύλλον μας περί άποπερατώσεως
της όδου Μυλοποτάμου-Άρέων,
παρελήφθη συμπλήρωσις καθ' ήν
τό έργον έγένετο υπό την προ-
στασίαν του κοινοτικού συμβού-
λου κ. Νικ. Ποτήρη και την οι-
κονομικήν διαχείρισιν του διδα-
σκάλου κ. Χρήστου Δρίτσκα,

Παραλείψις

ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ



Ο μυχός της Βρουλάς κεντρικού κυνηγότοπου όρτυκιών
και τρουλιδών.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Πάνω στό κεφαλόσκαλο θά κάτσω νά σ' άφουγκραστώ
καθάρיו του χωριού μου καρδιοχτύπι
άθόλωτο κι' άμόλυντο άπ' ότι σάπιο, τεχνητό
μονάχα άπ' την άνάσα σου πατρίδα μου δέν λείπει,

Στό πλάι μου γειτόνισσες άπέριτες και μπιστικές
τριγύρω μου γαζίες και θυμάρι
και μέσα μου της άνοιξης οί προσταγές οί μυστικές
ιδροκοπίες του θεριστή και κάψες τ' άλλανάρη.

Πώς θάθελα στά σπάχνα σου, σπλάχνο κι' άτός μου νά γενώ
ένα στό ένα μέσα κι' όχι δύο.
Νά χαίρμαι, νά χαίρεσαι, νά ύποφέρης, νά πονώ
χωρίς νά έχω παρελθόν, χωρίς νά έχω βίο.

Και νά δεχτώ τό θάνατο σέ μι ά φεγκοβολή μπιτιάς
στ' άλλων, στό χωράφι, στ. άνθοκλήπι.
Χωρίς μου πού σ' όρφάνεψαν οί πλάνες της ξενητιάς
και μέ κερνάς συμπόνεση και μέ ποτίζεις λύπη.

Δ. Β. ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Νάσαι άνθρωπος εύαίσθητος μά και
συνετός αν δέν είσαι παρά μόνο
τό ένα, δέν είσαι τίποτα.

Ζ. Ζ. Ρουσσώ

Τά αίσθήματα έκείνων κού άπο-
βλέπουν σ' ένα συμφέρον, άλλάζου-
νε, όταν κατορθώσουν νά τό πετύ-
χουν.

Διονύσιος ό Άλικαρνασσεύς

Όποιος άφήνει τό συναίσθημα
νά τόν κυριαρχεί, σβύνει σέ κάθε
συμφορά.

Νιούμαν

Τό νά βλέπω είναι αντίληψη, μά
τό νά αισθάνομαι είναι αλήθεια.

Λαϊκή παροιμία

Μπορείς στά αίσθήματα νά έπι-
πιάλλεις σιγή, όχι όμως και όρια.

Νέκκερ

Τά ήρωικά αίσθήματα δέν έχουν
ποτέ λογική, γιατί είναι πάντοτε ά-
ληθινά.

Έμerson

Τό ανθρώπινο πνεύμα είναι κρά-
μα λογικής και συναίσθηματος. Τό
συναίσθημα ένοποιεί τη μοναδική
άρχή του κόσμου και οδηγεί, στό
τέλος, στην άνάληψι της παγκοσμίο-
τητας.

Ποστεϊμ

Νά είστε σταθεροί, μά όχι ισχυ-
ρογνώμονες. Θυροαλεί, μά όχι τα-
ραχοποιοί. Ελεύθεροι μά όχι άπει-
θήρατοι εύαίσθητοι. μά όχι ένθου-
σιώδεις.

Μιραμπώ

ΚΝΟ VADIS;

Νούς πολυτεχνίτης

όλα τά μπορεί

πλάστης, καταλύτης

μόνος άπρεψ.

Πρῶμα πούσαι μπρός μου

τί λογά μιλείς;

ΰβυσσο του κόσμου

πού μέ κουβαλείς;

Φ. Κέβος

ΟΤΑΝ Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΚΑΡΚΙΝΟΒΑΤΕΙ



Ο... Τουρισμός μας.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Παλαιών αυθεντικών:

Καφεπόλης έπληροφορήθη πλή-
ρη όμοιότητα της γαλλικής γλώσσ-
ης μέ την ελληνικήν, προστιθε-
μένον ένός «λά» είς την άρχήν
κάθε λέξεώς μας.

Κάποτε λοιπόν, έξιπνηρετών
Γάλλους πελάτας πού παρήγγει-
λαν καφέ ήρώτησε μήπως θέλουν
και παξιμάδι:

«Λά παξιμάδι, λά βούτα, λά
καφέ;»

Παρελθόντος έτους:

Είς άθρόονον γωνίαν του πα-
ζαριού Ποταμού σεβαστή γρηού-
λα έξέθεσε προς πώλησιν αυγά
είς τό καλαθάκι, άντί 90 λεπτών
έκαστον. Είς τυχόν προσφοράν
δραχμής έξανίστατο:

«Γή έννά δεκάρες γή τίποτα δέ
θά μέ γελάσετε μένω». Και συγ-
χρόνως έκτυπούσε μέ θυμόν τό
ραβδί στό καλντερίμι.

Παρελθόντος μηνός:

Σύζυγος Κυθήριου, έτεκεν ή-
μαισιώς θήλυ είς Πειραιά. Ό
πενθερός του γαμβρού, έτηλεγρά-
φησεν είς αυτόν έκ Κυθήρων:

«Της καλομάνας τό παιδί, τό
πρώτο νάνε κόρη».

Άλλ' ό γαμβρός πού ήθελεν

άγορί «μέ τό στανιό» άπήνησεν
όργίλως:

«Όσα δέν φτάν' ή άλεπού τά
κάνει κρεμαστήρια».

Πρόσφατον και τούτο:

Είς κάποιον βιαστικόν γάμον
ό γαμβρός επέμενεν όπως άνα-
λάβη συγχρόνως και τόν όρόν
του κοιμπάρου, διότι ως λέγουν
είς τά χωριά «είχε φούργιε»
και δέν εύρισκε τοιούτον έκ του
προχείρου.

Άγνώστου χρονολογίας:

Τπομήριος γαμβρός έπεσκέ-
φθη την οικογένειαν της εκλε-
κτής του. Προηγουμένως ό πα-
τήρ συνεβούλευε την ύποψηρίαν
πώς νά όμιλή: «Στρογγυλά πρά-
ματα νά λές, άκούεις μαρή; στο-
γγυλά» ύπονοών βεβαίως ότι έ-
πρεπε νά όμιλή σωστά. Η κόρη
όμως παρεξηγήσασα την λέξιν
«στρογγυλά» άπαντούσεν είς πά-
σαν έρώτησιν μονολεκτικώς έκά-
στοτε: «Καρπούζια, σικά, στα-
φύλια, καρύδια, αυγά, κυταρισ-
τάκια κλπ.» δηλαδή πράγματα
«στρογγυλά» κατά την ύπόδειξιν,
όποτε ό γαμβρός άπλήθε δρομαί-
ως, είς άναζητήσιν και καμιάς
«τετραγώνης» γιά την.. ποιη-
λία.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δημ. Κυριάκη/Ταγματάρχην

Θερμώς παρακαλούμεν όπως
άποστείλετε άκριβή διεύθυνσιν.

Π. Κ. Πειραιά

Όχι αγαπητέ μας φίλε. Με
την θέσιν μας είς τό ζήτημα τών
ευνεργετών δέν βάλομεν «έναντί-
ον τωρών» άλλ' άπαντώμεν είς
βολάς νεκρών έναντίον ζώντων.
Και ζώντας ένοούμεν όμi μόνον
συγγενείς ευνεργετών, άλλα κάθε
άνθρωπον ως μέλος οικογενείας,
θεσμού ιερωτάτου, μη έπιδεχομέ-
νου άνοσίους προσβολάς και θα-
νάσημα δέλη.

«Κάποιον Κυθήριον»

Άνωτώς διαμαρτύρεσθε κα-
τά του κ. Ι. Ν. Κασμάτη γνα-
μοδοτήσαντος από τών στρώων
μας όπως ή κεντρική πλατεία
Λειβαδιού μετονομασθή είς τού-
τήν Γαβριήλ Χάρο. Ίσχυοί-
ζεσθε δέ ότι άλλοι την ίδρυσαν
και συνεχίζετε: «λυπούμαι διά
τούς διευθυντάς και τών δυο Κυ-
θηραίων έφημερίδων πού δέν
φροντίζουν νά γράφουν την Ά-
ληθεια, άλλα γράφουν συμφερον-
τολογικά».

Είν «Κάποιε Κυθήριε» έχετε
τό θάρρος της γνώμης σας νά
βάλετε φαρδιά-πλατείά την ύ-
πογραφήν σας ως τίμιος άνθρω-
πος και όχι νά παίξετε «τυφλό-
μυγα». Τότε και μόνον ύποχρε-
ούμεθα νά σας άπαντηώμεν καθ' ό-
σον άνωνυμογραφία ίσον ποτα-
πότης και άγανδρία.

Α-Ω Κυθήρα

Δέν ήμπορεί ό Κυθήριος νά
λατρεύη την οικογένειαν έν ζωή
ως είναι παγκοίνως γνωστόν, και
νά της δίνει «αφόντο» μετά τόν
θάνατόν του.

Σίγμα Τάφ Άθήνας

Τποστηρίζετε ότι πάσα έπί-
χρησις ευνεργετών προσκρούει
έξ τού άδιάβλητον της βουλήσεως και
τό άπαράβιαστον της ιδιοκτησί-
ας. Όρθόν, όταν δέν τορπιλίζουν
την Οικογένειαν πού άξίζει μα-
ρίας βουλήσεως των και άλλας τό-
σας ιδιοκτησίας αυτών. Πρό του
πολιτειακώς άπαράβιαστον ύφού-
ται τό έκ γρανίτου όρόσημον του
ήθικώς και κοινωνικώς άπαράβια-
στον. Εάν κρημνός διαχωρίζει
τά έν λόγω «άπαράβιαστα» ένα-
πόκειται είς πλέον ύπευθύνους
νά εύρουν διέξοδον άρμονικής
των συνδέσεως άληθώς αναγκαί-
ας και νομολογικού έν πολλοίς
χαράκτηρος.

Τούτο άσφαλώς θά είχε συμ-
βή εάν ή τραγική αύτη σύγκρου-
σις προσήγγιζε τό σήμα κινδύνου
διά την Οικογένειαν είς κλίμακα
έθνους.

Θ.Ε.Χ. Πειραιά

Καώς μάς αιτιάσθε ότι επί
του θέματος τών ευνεργετών όρ-
μάμεθα «άπό έλατήρια ιδιοτελή».
Ίδού έν τών έλατηρίων μας διά
νά μην άναξέσωμεν κοπάς πλη-
γας άνευ προκλήσεως, αναφέρον-
τες περισσότερα. Άπόσπασμα
διαθήκης ευνεργετών καταλιπόν-
τως, μεταξύ άλλων, οίκιαν: «Είνα
τά εισοδήματα αυτής άνα τριε-
τίαν δίδονται ως δώρον είς την
πλέον ένάρετον κόρην της κοινό-
τητος, ύπανδρευομένην, μη όμως
συγγενή μου έξ αίματος ή άγχι-
στίας». Διά περισσότερας πλη-
ροφoρίας άποτανήητε είς τόν
πρόεδρον της κοινότητος Ποτα-
μού.

Ν.Ι.Κ. Λειβάδι

Η καταχώρησις κεμένων δέν
έξαρτάται πάντοτε από την έπι-
θυμίαν μας, άλλα και διάφορους
άλλας προϋποθέσεις. Πάσχομεν
έξ ύπαρχης από φόρτον ύλης.

Παν. Σωτ. Κάλαμον

Παρακαλούμεν όπως μάς άπο-
στείλετε την ρίμα του «καμινιού».

Ε.Ε. Μέσα δήμον

Καλό και θά δημοσιευθή έν
καιρώ.

Α.Μ. Νίκαιαν

Ματαιοπονείτε.

Τ. Χωριανόν

Διατί κουράζεσθε άσκόπως; ύ-
πάρχουν και άλλα πλέον έπιτυ-
χείς άσχολία είς την ζωήν.

Ζ. Λιμάρην

Η μαντινάδα σας:
"Οντε νά δής την κοπελιά
κι' έχει στα πόδια τρίχες,
διάβλους έχει μέσα της
και γλώσσα δέκα πηγές.

Α.Α. Λειβάδι

Άπορείτε διατί δέν καθιερού-
ται διεθνές δελτίον κινήσεως όρ-
τυκιών. Άγνοούμεν άσάφως τό
αίτιον άλλα προς τό παρόν λει-
τουργεί τοπικόν της Τσικαλαρία,
τό δελτίον Άντριαρά. Κάθε
πρωί πίνει τά «κάγκελλα» της
πόρτας του και όταν είναι στε-
γνά έχει όρτυκία. Σπεύσατε.

Ο.Π.

Γράφετε: «Μετά χαράς και
εύχαριστήσεως έπαρκαλουνόμα-
μεν τη κηδείαν...» Συμμερίζομα-
μεν.

